

Johann Wolfgang von Goethe,
Grenzen der Menschheit

tradukita de Alexander Taussig

Se la praega
Sankta la patro
Trankvilamane
El nuboj rulsonaj
Sendas fulmbenojn
Super la teron,
Mi de l'vestaĵo
Lia la randon
Kisas timeme,
Lin konfidante.

Ĉar kun la dioj
Sin ne komparu
Homa estaĵ'!
Tuŝas la stelojn
Tiam nenie
Plandoj malcertaj
Povas sin kroĉi
Kaj kun li ludas
Nuboj kaj ventoj.

...

Se li kun ostoj
 Firmaj, fortikaj
 Staras sur tero
 Daŭre fondita,
 Li ne kapablas
 Eĉ sin kompari
 Nek kun la kverko
 Nek kun la vito.

Kio distingas
 Diojn de l'homoj?
 Ke antaŭ tiuj
 Migras ondaro,
 Eterna torent':
 Nin ondo levas,
 Ĝi nin englutas,
 Ni alfundiĝas.

Rondo malvasta
 Vivon limigas
 Nian kaj multaj
 Generacioj
 Daŭre viciĝas
 Al ĉeno senfina
 De la ekzisto.

*Traduko de la Germana poemo "Grenzen der Menschheit" de JOHANN WOLFGANG VON GOETHE (*1749-08-28 – †1832-03-22) en Esperanton de ALEXANDER TAUSSIG (*1865-08-24).*

Arg-493-962 (2009-08-17 16:05:33)

Mi, Manfred Retzlaff, ŝanĝis en tiu versio - kompare al al traduko de A. Taussig, la trian kaj la lastan linion de la unua strofo.